

W NIEDZIELĘ DNIA 5 CZERWCA 1808.

Z Wiednia d. 28. Maia.

D. 25 Maia umarł w tutejszey stolicy Jan Karol Walter Xąż Dietrichstein - Proskau Leske, &c. w 80 roku życia swego. Od roku 1756 odbywał przy różnych dworach urzędy poselskie i zawsze zasługiwał sobie na pochwałę Monarchow, których reprezentował.

J. C. K. Mość raczył Sekretarza przy C. K. gubernium niżey Eusy, Ignacego Tauseh na Glö.kellsturm, w nadgodę jego zastug i patriotyzmu zaszczyścić naytaskawiey wielkim medalem złotym.

C. K. gubernium niższy Austrii nadało Fabrykantowi iedwabnych pończoch, Franciszkowi Michelman, fabryczny przywilej, rownie iak tuteyszemu Fabrykantowi wsiążek, Mataszowi Bajer.

Z Peterzburga d. 30. Kwietnia.

Jenerałowie majorowie Rajewski i Konownizyn zostali za okazaną odwagę przy opanowaniu Finlandyi Szwedzkiej na jenerałow porucznikow wyniesionemi.

Xąż Ipsilanty, syn bywszego hospodara Moldawskiego został u konney gwardyi iako koruel umieszczony.

Dowodzca 21wszey dywizyi, Jenerał porucznik Xąż Bagration, otrzymał urlop dla wyleczenia się z swey choroby.

Nayaśniejszy Imperator oświadczy wielu officerom swoje ukontentowanie, którzy popisali się przy zajęciu Finlandyi.

Jenerał porucznik Rajewski mianowany został dowodzcą 21wszey dywizyi pod Xciear Bagrationem.

Prywatny list z Wisby pod d. 16 Kwietnia donosi: Dziś przybył tu Porucznik floty, P. Mondel, iadący z przyjemnem doniesieniem do Peterzburga o zajęciu wyspy Gothland.

Z Lipawy d. 17. Kwietnia.

Jadący goncem od naszego woyska Porucznik floty, P. Mondel, z doniesieniem o zdobyciu wyspy Gothland, wiezie naszym Monarsze dwie zdobyte tam chorągwie. Przeprawa naszego woyska na Gothland bardzo szybka nastąpiła, płynąc tam i nazad niewidziano żadnego nieprzyacielskiego okrętu. Przed kilku dniami widziano ślad wielki okrętu, który zdawał się być wojennym.

Z Bajony d. 7. Maia. (Z Monitora.)

Guy Cessiz odebrał wiadomość o za-

sztych w Madrycie zaburzeniach, ułał się za-
raz do Króla Karola, który powrócił właśnie
był od Cesarzowej, u której iadł obiad."
Ach! (rzekł Karol) przewidywałem to nie-
szczęście. Winowaycy, którzy dla nasy-
cenia swych namiętności, podburzyli lud,
mniemali, że go potrafią na wodzy utrzy-
mać, tymczasem sami w padli w otchłań, któ-
rą otworzyli.,

Król mianował natychmiast namiesni-
kiem królestwa W. Xcia Bergskiego i wysłał
w tej mierze rozkazy do Junty, rady Kastyl-
lijskiej i rady wojennej. Osiwołał Infanta
Don Antoniego, który zostawał na czele Junty,
ale nie posiada ani dzielności, ani doświad-
czenia, iakie potrzebne są w tak ważnych o-
kolicznościach-

Król Karol kazał potem zawołać do sie-
bie Xcia Asturyi, dał mu przeczytać list W.
Xcia Bergskiego o zaszytych w Madrycie za-
rzeniach, i rzekł do niego: "Patrz czego po-
części dokazały rady, dane Ci przez kary
godnych ludzi, pochlebiać gminowi i zapo-
mnieć o świętych obowiązkach, które się na-
leżą tronowi i ustawom. Z poburzeniem ludu
tak się dzieje iak z pożarem; łatwo się podnieci;
ale dla przytłumienia go potrzeba więcej do-
świadczenia i zdatności niżeli Ty posia-
dasz.,,

*List Najjaśniejszego Cesarza Jmć do
Xcia Asturyi.*

" Kochany Bracie! List W. Królew-
czowskiej Mei odebrałem. Z papierow, któ-
re od Króla oycy odebrałeś wyczytałeś usta-
wiczne moje do Ciebie przywiązanie. Pozwo-
liasz więc, iż teraz wolno i otwarcie do Cie-
bie przemowię.

Za prayciem moim do Madrytu spo-
dziewałem się, iż wysokiego meiego przyja-

ciela nakłonię do niektórych w jego kraju po-
trzebnych reform i uczynię zadosyć publicz-
nemu mniemaniu. Oddalenie Xcia Pokoju zda-
wało mi się bydz koniecznie potrzebnem dla
szczęścia Króla i jego poddanych.

Interessa północy z pożaiły moją podróż,
tymczasem nastąpiły zdarzenia w Aragojusz.
Nie jestem sędzią względem tego co zasało i
względem postępowania Xcia Pokoju; ale
wiem, że jest bardzo niebezpieczną rzeczą dla
Królów przyzwyczaić lud do przelewu
krwi i czynienia sobie samemu sprawiedliwo-
ści. Proszę Boga, abyś W. Królewiczow-
ska Mość sam tego kiedyś nie doświadczył.

Nie jest interesem Hiszpanii wyrządzić
złe Xciu, który zaślubił się z Xiężniczką
krwi Królewskiej i tak długo rządził Hisz-
panią. Nie ma teraz przyjaciół; lecz W.
Królewiczowska Mość mieć ich także nie bę-
dziesz.

Lndy lubią się często mścić za przystu-
gi, które nam czynią. Jakże można sądzić
Xcia Pokoju bez sądenia razem Królowey i
Króla? Sąd takowy pomnoży nienawiść i
fakcye, a wypadek będzie niebezpieczny dla
Jego korony. W. Królewiczowska Mość nie
masz innych praw do korony, iak pocho-
dzące od Jego matki; a iak skoro przez sąd
znieważoną zostanie, tedy tracisz przez to
swoie prawa. Zamkniy więc nszy przed sta-
bami i wiarołomnemi radami. Nie masz w ca-
le prawa sądenia Xcia Pokoju. Jego wy-
stępki, jeżeli mu iakie zarzucić można, giną
w prawach tronu.

Dałem nie raz poznać moie życzenie,
aby Xcia Pokoju oddalono od publicznych in-
teressow; lecz przyjaźń Króla Karola często
zniewoliła mnie do milczenia i odwrocenia o-
czu od słabey iego strony.

Nikczemni iestęmy ludzie! słabość i po-

myłki są naszym udziałem:

Wszystko jednak może być porządnie zrobione: Xąż pokoju niechaj będzie z Hiszpanii wyprawiony, i a mu we Francyi ofruję schronienie.

Co się tycze zrzeczenia tronu Karola IVgo, nastąpiło one właśnie w ten czas, kiedy woyska moje rozszerzyły się po całej Hiszpanii. W oczach Europy i potomności zdawać się może, iż dla tego tylko postąłem tam tyle woyska, aby złożyć z tronu meiego sprzymierzyńca i przyjaciela. Jako ościennemu Monarsze wolno mi zatem jest zainformować się pierwey o zrzeczeniu tronu, niżeli W. Królewiczowską Mość uznam.

Oświadczam W. Królewiczowskiej Maj, oświadczam Hiszpanom i całemu światu, iż, jeżeli zrzeczenie się tronu przez Króla Karola nastąpiło z własney iego dobrowolney woli, i jeżeli przez powstańcie w Aranjuetz nie był do tego przymuszony, tedy nie mam nic przeciw temu i uznam W. Królewiczowską Mość iako Króla Hiszpańskiego; pragnę więc rozmówić się z Nim w tey mierze dokładnie. Przewrotność, której w tey okoliczności od miśiaca używam, będzie dla W. Królewiczowskiej rękomyją moiey pomocy, którą zawsze u mnie znajdziesz, gdyby fakcyę chciały go na iego zachwiać tronie.

Gdy mi Król Karol donosił o zdarzeniach w Październiku roku przeszłego, mocno nadziemi ubolewałem, i zdaie mi się, iż moje natchnienia przyłożyły się do ich zakończenia w dobrym sposobie.

W. Królewiczowska Mość bardzo nieślusnie postąpiła. Dowodem tego jest pisanie na ow czas list Jego do mnie, którego nie chciałbym być nigdy odebrać. Jak skoro sam będziesz Królem, poznasz na ow czas iak święte są prawa tronu. Każdy krok do obcego Monar-

chy z strony Następcy tronu jest kryminalnym. W. Królewiczowska Mość nie powinienes dowierzać poruszeniom ludu.

Na pojedynczych moich żołnierzach można morderstwa popełnić; ale skutkiem ich będzie zguba Hiszpanii. Widzę już z zalem, iż rozrzucano w Madrycie okólniki jeneralnego kapitana Katalonii, i wszystkiego używają dla rozgrzania głów.

W. Królewiczowska Mość znasz zupełnie moie myśli: widzisz, iż do żadney nie przychyliłem się jeszcze strony, i możesz być pewny, iż zarówno Tobie iak Królowi oycu dobrze życzę. Wierszaj W. Królewiczowska Mość moiemu życzeniu, iż pragnę wszystko pojednać i dać Ci dowod moiey przychylności i szacunku. Z resztą proszę Boga, &c. — W Bajonie d. 16 kwietnia 1808.

List Króla Karola IVgo do syna, Xcia Asturyi.

Moy Synu! Wiarotomne rady ludzi, którzy byleś otoczny, postawiły Hiszpanią w przykrym położeniu. Nie może teraz być iak tylko przez Cesarza Francuzow uratowana.

Od Bazyleyskiego pokoju widziałem, iż głównym interessem meiego ludu jest, żyć z Francją w dobrem porozumieniu. Nie miałem żadney ofiary za wielką, dla dopięcia tego ważnego celu; w ten czas nawet, kiedy Francya niszczona była przez ustawicznie odmienniane rządy, tłumilem w sobie prywatnie moie nienkontentowanie i nie słuchałem iak tylko polityki i dobra moich poddanych. Gdy Cesarz Francuzow przywrócił w Francyi porządek zniknęły wielkie obawy i miałem nowe powody do zostania wiernym moiemu systematowi przgierzza.

Gdy Angliia wydała Francyi wojnę; miałem szczęście zostać neutralnym i utrzymać dla moich ludow dobrodziejstwa pokoju.

Anglia zabrała potem 4 moje fregaty i rozpoczęła przeciw mnie wojnę pierwej, niżeli ją nawet wypowiedziała. Musiałem gwałtem odeprzeć. Nieszczęście wojny doległo moim ludom.

Hiszpania, która otoczona jest brzegami i większą część swej szczęśliwości winna zagranicznemu posiadłościom, cierpiła więcej przez wojnę, niżeli który inny kraj. Utanie handlu i przywiązane do tego nieszczęścia, dany się uczuć moim poddanym, niektórzy z nich tyle byli niesprawiedliwemi, iż to mnie i moim ministrom przypisywali.

Tym czasem miałem tę pociechę, iż z strony lądu byłem bezpieczny. Nie miałem przyczyny obawiać się o całość moich prowincy. Z pomiędzy wszystkich Królów w Europie sam jeden zachowałem w czasie ostatnich burz tę całość. Teraz nawet jeszcze byłbym tej spokojności używał, gdyby nie rady, które Cię, Królu z prawej drogi zwrocily. Nadto łatwo dajesz się uwieść nienawisci, którą pierwsza Twoja małżonka przeciw Francyi pałała, i w krótko unosiła się niesłusznym gniewem przeciw moim ministrom, matce i mnie nawet samemu.

Musiałem jako oyciec i Król pamiętać na moje prawa. Kazałem Cię więc aresztować. Pomędzy Twoimi papierami znalazłem dowody zbrodni; lecz na schyłku dni moich i pełen zmartwienia widzieć mojego syna na rusztowaniu ginącego, ustąpiłem łzom Twojej matki i przebaczyłem Ci. Tym czasem poddani moi poduszczeni zostali kłamliwemi doniesieniami zpiskowych, na których znajdowałaś się czele. Od tej chwili utraciłem spokojność mojego życia i do nieszczęścia moich poddanych przyłączyło się jeszcze nieszczęście widzieć własną moją rodziną w niezgodzie.

Potwarzano nawet moich ministrów przed Cesarzem. Rozumiejąc ten, że Hiszpania wytłumie się z tego przymierza, i widząc w moiej nawet familii rozietrzone umysty, okrzyknął wojskiem pod różnemi pozorami moie państwa. Dopoty te stały na prawem brzegu Ebry i zdawały się być przeznaczone do utrzymania komunikacyi z Portugalią, rozumiałem, że powroci do uczuciów przyjaźni i szacunku, których zawsze dawał mi dowody; ale gdy dowiedziałem się, że wojska jego zbliżają się do mej stolicy, uczułem potrzebę zgromadzenia okolo mnie wojsk moich, dla pokazania się przed Wysokim moim Sprzymierzyńcem w postawie godney Króla Hiszpańskiego. Byłbym jego wątpliwosc uspokoił i moy interes zatatwił. Dalem moim wojskom rozkaz opuszczenia Portugalii i Madrytu i zgromadziłem je w różnych okolicach monarchii, nie w celu jednak opuszczenia moich poddanych, ale dla utrzymania w godnym sposobie powagi tronu. Drugie moje doświadczenie domyslać mi się z resztą kazało, iż Cesarz Francuzow przedsiębierze stosowny do swego interessu i wielkiej polityki systemu lądowego projekt, który jednak mógł się przeciwie interessom moiego domu.

Jakież było Twoje postępowanie, Królu? Zrobiłeś w moim pałacu zaburzenia; zbuntowałaś przeciw moim gwardyom; własny Twój oyciec był Twoim więzieniem; pierwszy moy minister, którego wyniosłem i do moiej przyjął familii, był krwią zbaczony, z jednego do drugiego więzienia wleczony; zuwazyłaś siwe moje włosy; zerwałaś z nich koronę, którą przodkowie moi z chwylą uosili, i którą bez plamy odebrałem; uśladłaś na moim tronie; oddałaś się pod moc Madryckiego gminu, który Twoi stronnicy skupili i obcego wojska, które właśnie do stolicy wchodziły.

Spisek w Eskurial był skuteczniony. Akta mego rządu były na publiczne pośmiewisko wystawione. Stary i słaby nie mogłem znieść tego nowego nieszczęścia. Uciekłem się do Cesarza Francuzow, nie jako Król na czele swojego wojska i otoczony okazałością tronu, ale jako nieszczęśliwy i opuszczony Król. Znalazłem opiekę i przytułek w jego obozie; iemu wziętem moje życie, Królowey i pierwszego mego ministra. Udałem się zaraz za Tobą do Bajony.

Tak daleko rzeczy posunęłeś, iż odjad zależy wszystko od pośrednictwa i opieki tego wielkiego Monarchy. Uciec się do powstania ludu, wywieść chorągiew fakcyy, byłoby zniszczyć Hiszpanią, zgubić Ciebie Xzę, moje królestwo i moją familią. Serce moje wynurzyło się zupełnie Cesarzowi; zna każdą zniewagę, którą poniostem, i gwałt, który mi wyrządzono; oświadczył mi, iż nie uzna Cię nigdy za Króla, i że nieprzyjaciel oycy nie może mieć zaufania u cudzoziemców. Z resztą okazał mi listy, które doprowadzą niebaw śc Twoją przeciw Francyi.

W takim położeniu rzeczy prawa moje są jasne, a bardziej jeszcze obowiązki, to jest oszczędzać krwi moich poddanych, nie przedsiębrać na końcu mego zawodu nic takiego, coby spustoszenie i pożar na Hiszpanią ściągnąć mogło i wystawiło ją na okropną nędzę. Ach! zapewne, gdybyś był wieny Twoim obowiązkom i wrodzonym uczuciom, odrzucił zdradzieckie rady; gdybyś zawsze był zemną trzymał i mnie bronił; gdybyś był czekał naturalnego biegu natury, który w kilka lat kres swoy ukończy, tedy mądrość polityki i interes Hiszpanii mogłbym był z intercessjami wszystkich połączyć.

Od 6 miesięcy przykre w prawdzie były okoliczności; lecz iakkolwiek były niedogo-

odne, przez stałość jednak moich poddanych, przez pozostałe mi acz słabe sposoby, a nade wszystko przez siłę moralną, nie dając nigdy sprzymierzyńcawi mojemu powodu do urazy, byłbym z interessem moich poddanych i familii poczynił układy. Wyrwawszy mi koronę, zgruchotałeś razem swoją; odiałeś iey wysoką świetność i to wszystko co ją w oczach ludzi świętą czyniło.

Postępek Twoy przeciw mnie, przejęte Twoje listy polożyły nieprzełamaną ścianę między Tobą i Hiszpańskim tronem. Nie przystoi ani Tobie, ani Hiszpanii, abys się o niego kusił. Strzeż się owszem zapalać ognia, gdyż ten zniszczy do reszty Hiszpanią. Jestem Królem przez prawo moich przodków. Złożenie moje było skutkiem gwałtu i przymusu. Nie mam więc nic od Ciebie do żądania. Nie mogę zezwolic na żadne zgromadzenie; jest to także błąd ludzi bezdoświadczenia, którzy Cię otaczają.

Panowałem, dla uczynienia moich poddanych szczęśliwemi; nie chcę im zostawiać domowey wojny, buntow, zgromadzeń ludu i rewolucyi. Wszystko dźiać się powinno dla ludu, ale nie przezeń. Kto zapomina tey zasady, staie się winnym wszystkich zbrodni, które z tego zapomnienia wynikają. Przez całe moje życie poświęcałem się moim ludom, i w wysokiey moiey starości nie takiego nie przedsięwzję, coby się przeciwowało ich religii, spokojności i szczęściu. Dla nich panowałem i dla nich dźiałać będę. Wszystkie moje ofiary zapomniane będą, lecz gdy będę pewny, że utrzymana jest religia w Hiszpanii, całość prowincyy, iey niepodległość i swobody, poydę spokojnie do grobu i przykre moje boleści w ostatnich latach Tobie przebaczę. — W Bajonie d. 2 Maia 1808.

Karol.

List Xcía Asturyi do Infanta Don Antoniego w Madrycie.

Dziś posłałem nayukochańszemu moiemu oycu list w następujących wyrazach:

"Szanowny Oycze i Panie! Dla dania W. K. Mci dowodu moiey miłości, moiego posłuszeństwa i podległości, i dla uczynienia zadosyć życzeniom W. K. Mci, zrzekaam się moiey korony na rzecz W. K. Mci i życzę, abyś ją wiele ieszcze lat nosił. Polecam W. K. Mci osoby, które mi od 19 Marca służyły, i ufam danemu mi w tey mierze zapewnieniu. Proszę Boga, aby W. K. Mci udzielił ieszcze wiele wesółych i szczęśliwych dni. — W Bajonie d. 6 Maia 1808. Szczele się pod nogi W. K. Mci naypoddaszzy ziego synow.

Ferdynand.

Namocy oddania tronu kochanemu moiemu Oycu, cofam dane Juncie przed moim z Madrytu wyiazdem pełnomocnictwa do skuteczenia nayważniejszych i nayaglejszych intereffow, które zdarzyłyby się mogły w czalie moiey nieprzytomności. Junta odbierać będzie rozkazy od nayukochańszego moiego Oycy i one w królestwie wykonać rozkaże. Kończąc muszę ieszcze członkom Junty, władzom i całemu narodowi oświadczyć wdzięczność za doznaną pomoc. Zalecam wam, abyście duszą i sercem trzymali się Króla Karola i Cesarza Napoleona, którego siła i przyjaźń zaręczyć nam może niepodległość i całość królestwa. Zalecam wam, abyście nie dali się wplątać w sidła wiecznych naszych nieprzyjaciół, żyli pomiędzy sobą w zgodzie i z naszymi sprzymierzyńcami, oszczędzali krwi i spobiegali nieszczęściom, które wyniknąby mogły z terażniejszych okoliczności przez zaburzenia i niezgodę. — W Bajonie d. 6 Maia 1808.

Ferdynand.

Z Madrytu d. 6. Maia.

(Z Monitora.)

J. Cesarzowiczowska Mość W. Xżę Bergski mianowany teraz został prezydentem naywyższy rządowej Junty w Hiszpanii. Oto jest protokoł w tey mierze naywyższego tego kolegium:

"Dziś, d. 4 Maia zgromadziła się naywyższa rządowa Junta, składająca się z następujących członkow: Don Franciszka Gil de Lemos, Don Miha Jozefa de Azanza, Don Sobestjana Pinuela, i Don Gonzolo O'Farill, sekretarzow stanu i ministrów; daley z Xcía Grenady, Margrabi Caballero, prezydenta rady skarbowey, Margrabi de Marillas, dziekana rady woyskowej, Don Arias Mon, dziekana rady Kastyliyskiej, i Hrabiego Montarco. Zgromadzeno się dla słuchania listu W. Xcía Bergskiego, tegoż dnia pisanego. W. Xżę Jmć proponował, iż sam uda się do Junty; zastanowiwszy się ta w obecności iego postanowiła co następuje:

Gdy nadzwyczajne okoliczności, o których W. Xżę Jmć wliście swoim wspomina, aktualnie się zaaydują; gdy nie należy tracić chwili dla zapobieżenia nieszczęściom, jakie wyniknąć mogą z niepewności woyskowych i cywilnych urzędow dla królestwa; gdy Królewska familia znayduje się w Bajonie, i w krotce dowiemy się o wyroku, który za pośrednictwem Najjaśniejszego Cesarza i Króla nastąpi; gdy nakoniec na terażniejszym posiadzeniu nie takiego stanowić nie należy, coby się rozrządzeniom w Bajonie sprzeciwić mogło, zgromadzenie oddaie zatem prezydencją naywyższy rządowej Junty J. Cesarzowiczowskiej Mci W. Xciu Bergskiemu.

Junta postanowiła potem jednomyślnie, iż wszystkie iey członki przystąpią do tego postanowienia, że każdy z nich trudnić się z

swęj strony będzie ochoczo i rzetelnie interesami monarchii.

Pałkownik Hrabia Casa Valenia mianowany jedynym ślnie został sekretarzem junty.

Podp. *Joachim.*

(Tu następują podpisy reszty członków junty.)

W. Xzę Jmé Berski wydał następującą odezwę do Francuzkich żołnierzy:

"Żołnierze! D 2 Maja przymuszonymi byliście uchwycić oręż i odeprzeć gwałt gwałtem. Dobrzeście się sprawili; iestem z was kontent, i doniosłem o tem Cesarzowi. Trzech żołnierzy pozwolili się rozbroić: są ogłoszonymi za niezdatnych służenia w woysku. Przywrocony już został porządek i spokójność. Winni lub obłąkani ludzie ukaranemi zostali lub żałują swego błędu. Pokryć należy zastołą przeszłe rzeczy i zaufanie powinno powrócić. Żołnierze! przywrocie dawne związki przyjaźni z mieszkańcami. Postępowanie woysk Hiszpańskich zasługuje na pochwałę: powinno one co raz bardziey utwierdzić zgodę i dobre porozumienie, które zachodzi pomiędzy obiema woyskami. Mieszkańcy Madrytu, mieszkańcy Hiszpanii! nie obawiajcie się więcey niczego; oddajcie obawy, które zlechętni wznieć chcieli; powrocie do awyuczajnych prac waszych i nie uważajcie w żołnierzach Wielkiego Napoleona, protektora Hiszpanii, jak tylko przyziacielskich żołnierzy i wiernych sprzymierzyńców. Mieszkańcy wszelkich klas i stanu nosić mogą zwyczajne swoje płaszcze, nie będą więcey aresztowanemi, ani napałowanemi. — W Madrycie d. 6 Maja 1808.

Joachim.

J. C. K. Mość rozkazał, aby imiona 3 żołnierzy, o których iest wamianka w powyższej odezwie, ogłoszone woysku zostały;

przez miesiąc mają stawać na paradzie z kłami zamiast karabinow. J. C. K. Mość przestał na lekkiey tey karze, ponieważ to są młodzi ludzie, którzy za pierwszą podaną sposobnością swoy błąd naprawią. Gdyby to byli starzy żołnierze, byliby odpędzonymi od woyska, gdyż żołnierz Francuzki, który pozwoli się rozbroić, utracić istotną cechę żołnierza, to iest honor.

P. Laforest, radca stanu i P. Freville, bywszy trybun, znajdują się tu od kilku dni. Królowa Etruryi uda się w krotce w podróż do Francyi z swoiemi dziećmi i bratem Infantem Don Franciszkiem. Grandowie Hiszpańscy spieszą do Bajony.

Z Paryża d. 13. Maja.

D. 8 b. m. deputacya od miasta Bordeaux miała w Bajonie audyencyą u Cesarza.

Rząd nasz zakupił, podług publicznych pism, szacowny gabinet kunsztu od nadwornego Radcy Beireis w Helmstadt, który szacowany iest do 800,000 fr.

Zasłużony Jenerał Rapp wyniesiony został od Cesarza na Hrabiego państwa. Nadane mu są w Westfalii dobra 50,000 fr. czyniące.

Względem Xcia Pokoju przywodzą ieszczę co następuje: "Znaleziono u niego pieniądze z iego wiserunkiem i napisem: *Emanuel I. Cesarz Meksyku.* Podług doniesień z prowincyi wszędzie popalono portrety Xcia Pokoju, a w Badajoz w miejscu iego urodzenia, spalił lud dom, w którym się rodził i inny który mu był darowany; mówią nawet, iż nacsenis z których był ochrzczony, zniszczone zostały.„

Xzę Borghese przyjechał zawięzać małżonką do Genui.

Perski poseł Askerkan, który znajduje się teraz w drodze do Paryża, rodził się w

Ormia, oyczynie Zoroastra, ma 48 lat i wielkie posiada zasługi. Dowodził nie raz znacznym korpusem woyska.

Z Rendsburga d. 16. Maia.

Ciało zmarłego naszego Króla pochowane uroczyście zostało w nocy z 14 na 15 b. m. Bardzo wiele ludzi zgromadziło się z pobliskich powiatów dla oddania ostatniej przysługi kochanemu naszemu Monarsze. Ciało było przy pochodniach do kościoła prowadzone. Pogrzebowy orszak rozpoczął się o godzinie 11 a skończył o pierwszej, pogrzebowy zaś obrządek o 4 z rana.

Z Kassel d. 15. Maia.

Najjaśniejszy Król wyjechał dziś o godzinie 6 z rana zorszakiem do Brunświku. Radca stanu Müller pojechał wczoraj jeszcze z Audytorem Bosse do Gettingi, dla poczynienia potrzebnych przygotowań na przyjęcie J. K. Mci, przedstawienia mu członków szkoły głównej, &c. Jak długo Król zabawi w Brunświku, jeszcze nie wiadomo; pochlebiamy sobie jednak, że nieprzytomność jego nie będzie długa, gdyż w środku przyszłego miesiąca ma się tu zgromadzić stany królestwa, których posiedzenia Król osobście sproczyściściami otworzy. Obecnością Królowey cieszymy się jeszcze, ale ma także w krotce wylechać do pobliskich kązieli.

Z Gothenburga d. 6. Maia.

W gazecie tutejszey czytamy z Anglii co następuje:

Dnia 20. Kwietnia.

D. 7 Stycznia przybył do przylądka Dobrey nadziei okręt Sapphir, który miał na sobie P. Harford, iadącego w poselstwie do Perslii.

Jenerał Craddock powrócił z wschodnich Indyy.

Francuzka fregata Piemontka o 40 działach i 4000 mająca na sobie ludzi, która z wy-

spy Francuzkiewy wypłynęła, zabrała w wschodnio-indyjskich wodach 8 Angielskich okrętów. Procz niey wyszły z wyspy Francuzkiewy dwie inna na morze fregaty.

Z zachodnich Indyy przybył konwoy z 70 okrętów złożony, przez co pomnożyły się bardziej jeszcze nasze zapasy towarów.

Od brzegów niższej Elby d. 7 Maia.

Przez Hamburg przejeżdża wiele Duńskich officerów morskich do Flesingi; oczekują tam także Duńskich maytków, idących w toż miejsce.

Kuxhawen na uyscin Elby, które przez zamknięcie Elby dosyć cierpi, spotkało jeszcze nowe nieszczęście. D. 4 Maia Angielska fregata ścigała jeden okręt, który chciał na Elbę wypłynąć, i chciała go ślepem strzelaniem przymusić do poddania się. Francuzka batterya broniąc tego okrętu, zaczęła strzelać do fregaty. Ta wraz z korwetą stanęły przed Kuxhawen i strzelały do batteryi; lecz przynoszące kule batteryą, wiele uszkodziły domów i zabity dwie dziewczyny. Z Hamburga posłano zaraz 150 ludzi na powiększenie załogi w Kuxhawen.

*Z Porto Ferraro na wyspie Elbie
d. 30. Kwietnia.*

Dwa Rossyjskie okręty każdy o 74 działach, które d. 28 Października 1807 pod dowództwem Komodora Baratyńskiego tażwinęły, odplynęły dziś rano do Talouu dla złączenia się z tamteyszą Francuzką flotą.

Z Florencyi d. 10. Maia.

Dotychczasowe Papieskie woyska udały się z Ankony przez Pesaro do wyższych Włoch.

Z Ankony wypłynęła flotyła, z 3 Włoskich brygow i 6 szalup złożona, dla rozpedzenia krążących po tamtejszych wodach Angielskich okrętów.

GAZETY KRAKOWSKIE

W NIEDZIELĘ DNIA 5. CZERWCA 1808.

J.P. J. zef Komonowski, Prezydent Magistratu Szkalbmierskiego nader przyjemną dla ludzkości nadał do tutejszey C. K. Dyrekcyi Policyjney wiadomość z prozbą, aby dla szlachetnego celu przez gazetę szanowney Publiczności udzieloną została.

J.W.W. i W.W. Obywatele wokolicy Szkalbmierza dobra posiadający, czuli na nie-szczęście mieszkańców tego miasta, którzy w dniu 16 miesiąca Sierpnia 1807 roku stali się ofiarą okrutnego pożaru, gdzie 36 rodziny wiedzianym momencie uyrzeli swój byt utraconym, (nie czekając żadnego zachęcenia) sami dobrowolnie liczne składki tak w zbożu, pieniądzech, iako też i materiały drewnianym na budowlę, zdanych ku wsparciu pogorzalców złożyli, które zaraz przez magistrat w probrzei poniesioney straty między pogorzalców podzielone zostały.

Nieszczęśliwi mieszkańcy! których śzy czułość i wspaniałość obywatelska w pierwszych zaraz momentach zniszczenia, ożciec różnemi sposobami obmyśliła, zachowują w sercach swoich teraz, a wpańc będą w potomstwo swe na potem wdzięczność dobroczynnych względów, których stali się szczę-

śnikami; w dowód tey postanowili na wieczne czasy nie tylko imiona dobroczyńców w Księgę miejscową zapisać, ale nadto w rocznicę pożaru w duchu Religii stać prozby do Boga Zastępow w bragałni Jego, na solenney wotywie tym końcem odbywać się mającey, za długie i pomyślne życie żyjących, a następnie szczęśliwe przedziaczenie zmarłych.

Nie mogli magistrat zataić, przed szanowną Publicznością imion godnych obywateli, łaskawą ofiarę czyniących, aby ich przez gazety nie wyjawili, nie wymieniając ilości daru, aby nie obrazić cnotliwej delikatności z jaką przykładał się do szczęścia ludu Szkalbmierskiego.

Imiona dobrodliwą składkę czyniących są następujące:

J.W.W. W.W. Ewa Dębowska, Barbara Trzebińska, Ewa Hr. Grabowska, Elżbieta Darowska; J.W.W. J.W.W. Romuald Walewski, Marcin Bałeni, Ignacy Trzebiński, Felix Grodzicki, W.W. Żeliński Pałkownik, Jędrzey Wielgłowski, Karolina Wielowiejska, Charska, Poniński, Jozef Dobiński, Dębski; z Mieszkowa, Adolf Chwalibog, Jan Wolucki, Jerzy Dobrzański, Jan Chwalibog, Jozef Tomkiewicz, Anastazy Siemonski, Jan

Miroszewski, Andrzej Rożycki, Antoni O-
 laszewski, Andrzej Zielński, Ignacy Li-
 nowski, Jan Pisarczewski, X. Ludwik Hrabia
 Bystrzanowski, Kazimierz Chwalibog, Wi-
 ktoryn Hrabia Komorowski, Ignacy Wielo-
 głowski, Teodor Chwalibog, Brzeski z Dę-
 bian, Miewski z Broniszewa, Jan Szczepa-
 nowski, Wincenty Wołucki, Szymon Wo-
 łucki, Augustyn Breitenwald, Jacenty Strzy-
 rzewski, Franciszek Kraszkowski, Miłoś-
 wski, Chwałit Chwalibog, Nejomocen Bukow-
 ski; Kłafkor Buski; WW. Jnci XX. Szwec-
 miński z swym Wikarym, Kanonik C cho-
 ki, Raciborski Proboszcz Działoski, Zaręba
 Heban Sokoliński, J. Janikowski, Biegański.

Z Peterzburga d. 7. Maia.

Przybyły tu przeszłej nocy od Hrabie-
 go Buxhewdena goniec przywiózł wiadomość
 o zajęciu przez woyska Rosyjskie na mocy
 kapitulacyi twierdzy Sweaborga. Oddanie
 iey Rosyjskim woyskom przez Szwedz-
 kie nastąpiło d. 3 Maia. Cała więc Finlan-
 dyja znajduje się już w naszych rękach. Twier-
 dza Sweaborg jest od natury i przez sztukę
 kosztem Szwedzkiego rządu i wieloletnią pra-
 cą bardzo warownem miejscem. Z strony
 morza jest kluczem do całej Finlandyi. Ob-
 szerny raport o iey obliczu będzie w krót-
 ce nadesłany. Tymczasowo wiemy tylko,
 iż znajdowało się w niej przeszło 900 me-
 talowych dział i miedzierzow, a w porcie 4
 fregaty i przeszło sto wiosłowych statkow,
 które przez nasze woyska opanowane zostały.

Wczoraj nadszedł drugi goniec z wia-
 domością, iż Admirał Budisko, który dowo-
 dził uzbroioną w zimie w Kurlandzkich i In-
 flautskich portach wyprawą, opanował wyspę
 Gothland.

Ukas Imperatorski pod d. 27 Marca sta-
 nowi:

"Bywшему Metropolicie Kiiowskiemu
 Gawriła rozkazujemy najtąskawiey przybrać
 zaowu tytuł członka synodu i zawiadowcy
 eparchiow Moldawskiej, Wołoskiej i Bes-
 sarabii; Święty synod nie omieszka przedsię-
 wzięść w tey mierze potrzebnych środków."

Dwoska nasza gazeta umieściła wiado-
 mość o zaszczytnej w Hiszpanii rewolucyi i od-
 mianie tronu, ale tylko do czasu, kiedy Ka-
 rol IVty zrzekł się tronu na rzecz syna.

Z Tangeru d. 16. Kwietnia.

(z Monitora.)

Oddział Angielskiej z Gibraltaru załogi
 z 300 ludzi złożony opanował d. 28 Marca
 należącą do naszego Monarchy, Cesarza Ma-
 rokańskiego, wyspę Perceil. Napasć ta z
 strony Anglikow była wcale niespodziewana,
 gdyż zostaliśmy z Anglią w pokoiu, okręty
 ich zawialią wolno do naszych portow i do-
 starczamy im wiele żywności. Wyspa Pe-
 reuil leży w Cieśninie Gibraltarskiej i roz-
 ciąga się wzdłuż Afrykańskich brzegow. Jest
 to skała, mająca 400 krókw długości, a 300
 szerokości, leży o 9 mil na wschod od Tan-
 geru, a 3 mile na zachod od Ceuta. Zaraz
 jak tylko Anglicy na nią wysiedli, usypali
 batterya na 12 dział i zrobili szat-sze, w ce-
 lu przewiania komunikacyi między Ceuta i
 Hiszpanią. Trzy Angielskie wojenne okrę-
 ty stanęły przed Ceuta. Wtergoienie etoli
 na tę wyspę Anglikow było czewiśtem
 zgwalceniem neutralności, ażeby się na niej
 bez wplątania się w wojnę z naszym Cesa-
 rzem utrzymać mogli. Cesarz Marokański
 zalecił im kazać, aby ją opuścili, iakoż czyn-
 nią już przygotowania do odplynienia.

Mowią, iż Monarcha nasz przez spra-
 wującego Francuzkie interesa nakłoniory zo-
 stał do ządania od Anglikow ustąpienia z wy-
 spy Perceil.

Niżej podpisany, przystawszy na siebie obowiązek od wielu obywateli obydwóch Galicyi, względem wieczyſtey dobr przedaży, lub wypuszczone i w dzierżawy, iako też chcąc dogodzić czyli dziedzictwa, czyli arędy potrzebującym, ile od niektórych obywateli do oboyga takowych czynności specyalną umocowany plenipotencyą, oświadcza chęć swoją w uszuceniu stosownie do życzeń pretendentów, w skutku czego summaryusze, inwentarze stan dóbr i dochodów wykazujące, komunikować będzie. Żadającym przeto, a oddalonym obywatelom donosi, że z podobnych życzeń jeżeli pragną być uszuceni, raczą się listownie zgłosić do Krakowa, listy zaś takowe z summaryuszami lub inwentarzami przez poczty franco, albo na ślonym, ostaniem adresować do niżej podpisanego w własney kamienicy pod Nrm 219 p z ciwko Franciszkanów. Znajdują się także na zamian dobra w Xięſtwie Warszawskim, których stan okazyany będzie.

Wawrzeniec Rola Borucki.

Pewny Obywatel mający dobra swoje dziedziczne o mil catery od Krakowa, życzytby sobie zawinę uczyć na inze dobra w pół ż niu środkowym między Krakowem i Warszawą; jeżeli by więc kto miał czyść tey zamiany ma się zgłosić do Redaktora gazety Krakowskiej, a ten uwiadomi o zamieszkanin dziedzica.

Z końcem Października r. b. wychodzi аренда, dochodów i realności miasta Brodów, które aż do tej chwili rocznie zł. ryń. 2385 arędowney summy wynosiry, takowe na dniu 10 Czerwca r. b. na nowo i to na dwa roky, to jest od 1go Listopada t. r. aż do ostatniego Października 1810 przez publiczną licytacyą w arędy wypuszczone będą. Chcący więc w przyszłą arędowną wniesić mają być zaopatrzeni iotą częścią ceny fiskalney którą iako wadium przed zaczętą licytacyą złożyć są obowiązani, i na dniu 10 Czerwca r. b. o godzinie 9.ey z rana w mieyskiej kancelaryi Brodzkiej znajdować się mają.

Podaje się do wiadomości, iż kamienica na Grodzkiej ulicy pod Nrm 37 jest każdego czasu do sprzedania; mający chęć kupienia mają się udać do Jms Pana Zychlińskiego mieszkającego na zamku pod Nrm 139.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni: iż ruchomości różne po niegdy Maryannie 1go Sliwiskiej, 2go małżeństwa Zaleskiej pozostate w kleynotach, złocie, mosiądzu, cwinie, bieliznie, sukniach, psćcieli i domowych sprzętach znajdujące się przez publiczną licytacyą d. 13 Czerwca r. b. o godzinie 9 z rana w kamienicy tu w Krakowie pod Nrm 53 stojącej odbywać się mianą sprzedawane będą. — Wszyscy zatem chęć kupna mający, mają się w mieyscu i czasie wyżej oznaczonym zajądować.

*Gollmayer.
Łodziński.
Kawski.*

*Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 20 Maja 1808.*

Kowalski.

Dla osadzenia przy Magistracie Hrubiszowskim Syndyka Cyrkuła Zamoyskiego s pensyą roczną zł. ryń. 350 mieysce zawakowało, wypisuje się konku s s tym dodatkiem, iż Kompetenci dekrétami Eligibilitatis ex utraque linea i zaświadczeniem moralności opatrzeni, proźby swe do C. K. Cyrkularnego Urzędu Zamoyskiego na dniu 15 Junia r. b. podać mają.

W Krakowie dnia 31 Maja 1808.

Już dla niestateczney pory czasu w Maju, już dla zakładania nowych wodoe igaw od Źródła Siarczanego aż do Łazienek dla niezawodzenia publiczności, nie mogły być ż iczszce

publicznie otworzone kąpiele w Swoszowicach; teraz, kiedy te zawady są zniszczone, ma honor właściciel Swoszowic Prześwietnemu Publickum o tem donieść.

Uwiedomienie. Ktorem się donosi Prześwietney Publiczności, iż dnia 27 Czerwca r. b. i następnych dni po południu od 3 do 6 w kamienicy na ulicy Siemney położoney Arcy Bractwa Miłosierdzia własney, odprawiać się będzie Licytacya publiczna sreber, klejnotow, koralu, sukien męzkich i biatogłowskich, tudzież rozmaitych ruchomości, uboistwa wstydzącego się prosie własnych, a podług ordynacyi, po utynionym terminie, do sprzedarzy za gotowe pieniądze nad tąż urzędową przeznaczonych. Zaczem Arcy Bractwo przyjaciół ludzkości na takową tem bardziej zaprasza licytacyą, iż ona w wielkim względzie ratunek nędznym przynieść może, ponieważ wszelka nadwyżka nad ilość pożyczaną, ubogiemu faulowi właścicielowi światobliwie oddana bywa.

X. Dominik J. K. Markiewicz Przewidyjący.

Z R dy Arcy Bractwa Miłosierdzia i Banku pobożnego.

W Krakowie d. 27. Maja 1803.

J. Mączyński Konsyl. Protokół trzymający.

C. K. Sądy Prowincjonalne Szl checkie Lubelskie w Galicyi Zachodney niniejszym publicznym obwieszczeniem powszechnie wiadomo czynią, że dobra Krasienia z przyległościami zmarłego niegdy Mikołaja Morozowicza dziedzicane, w Cerkule lubelskim leżące, z których roczny przychód, podług dzieła szacunkowego urzędownie zrobionego w sumie 5071 zł. ryń. czyli 23 887 zł. pol. 4 1/2 gr. ustanawia się; stosownie do testamentu przez s. p. Mikołaja Morozowicza sporządzonego, dla dobra małoletnich jego dzieci, przez publiczną licytacyą na dniu 18 Czerwca 1808 roku odprawić się mającą w trzech częściach urzędową dzielącą wypuszczone będą. Na ten więc koniec chęć redowania mający do przyjrzenia warunków, pod któremi też dobra aredowane będą, do Registratury tutejszego Sądu odysyłać się.

Michałowski.

Wolf.

Schützler.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodney.

W Lublinie d. 9. Maja 1808.

Klimaszewski.

Dodatkowo do wiadomości przez C. K. Galicyjską przedarzy dobr kameralnych kommissyją ddo 6 Kwietnia r. b. wydanego względem dobr pod czas konr-ktow Świętojańskich w Krakowie się sprzedć mających, ogłasza się niniejszym, iż także dobra kameralne Sierostawice na dniu 22 Czerwca r. b. przed południem pod temiż samemi kondycyami przez licytacyą sprzedane będą. Dobra te, w Cerkule Krakowskim o 6 mil od Krakowa, a 2 1/2 mili od miasta Cyrkularnego Bochni nad Wisłą leżące składają się z wsiow Sierostawice, Smitowice i Stare Brzysko, gdzie się znajdują młyn o trzech kołach lub kamieniach, do kąd także należy dom zięzdy z wolnym szynkiem w bliskim miasteczku Koszycach. Grunto folwarcznego będzie po odrzuceniu 111 morgow 609 □ sążni przez procs granicany z Dominium prywatnym Kuchary utrasonych, na 291 korey. — Połączonych jest w tych trzech wsiach 82, ci robia 3952 dni ciągley i 566 pańszczyzny, płacą 13 zł. ryń. czynszu gruntowego, 37 sztuk kołonow, 465 sztuk iay i 179 tokei przedzy. Oprócz tego płacą mieszczenie miasteczka Koszyce 50 zł. ryń. 9 4/5 kr. czynszu, 55 sztuk kaptonow, 564 sztuk iay; a poddani dóbr Książnice mają obowiązek 30 korey roli folwarku Sierostawickiego bezpłatnie obrabiać. Lasu było 87 morgow 400 □ sążni, lecz przez procs wspomniany 82 morgow 211 □ sążni odpadło. — Oprócz mlyna i karczmy w Koszycach i oprócz pomieszkań i zabudowania folwarcznego sposobem wiejskim, znajdują się w Sierostawicach szpicleryz na 1000 korey, browar i gorzelnia, i dom zięzdy na trakcie Lubelskim. — Cena fiskalna, w oznaczeniu której na odpadłe grunta wyżej opisane względ miano, jest 111,141 zł. ryń. 45 kr. której część czwarta 27786 zł. ryń. jak wadium przy licytacyi ma być złożona. — O bliższych warunkach kupna w C. K. Administracyi dobr rządowych i w Kommissyji licytacyj, która się do Krakowa udaie, dowiedzieć się można.

Przez C. K. przedarzy dobr rządowych Kommissyją. We Lwowie d. 17 Maja 1808.

(Przy dzisiejszey godzinie znowdnie się 231 Dabatek.)